

Kinoe

Hvem sa at kino er best på film?

Tekst: Kari Tone Sperstad
Foto: Kristoffer Overli Andersen

Noen av oss lever lykkelig uvitende med vår lille DVD-spiller og passe store TV og synes det er hel ok. Geir Braaten fra Sel er definitivt ikke i den kategorien. Han har hjemmekinoanlegg til flere hundretusener av kroner i kjelleren, fjernstyrt lys, lyd og varme i hele huset - og teknisk kontrollrom på do.

- Sett dere. Nei, ikke der. Midt foran lerretet!

Geir beordrer fotograf og journalist ned i en svart skinnsøfa og snurrer rundt sin egen akse et par ganger før han synker ned på en fotskammel. Vi er invitert for å forstå hvorfor stadig flere bruker ei godt over snittet årslønn på å få kinostemning i stua. Rundt om i kjellere og stuer i hele dalen popper det opp nye, påkostede kinosaler med høytalere på størrelse med mora di - og en lydkapasitet som kan skremme vannet av de fleste.

En av dem finner vi midt i skauen på Fäberg, hjemme hos vernepleieren Geir.

- Dere skal få se hvorfor man blir så hekta. Dere kommer til å få griller i hodet dere også. Bare vent! Film er ikke lenger best på kino.

Store, innrammede filmplakater pryder veggene i det 30 kvadratmeter store rommet som Geir med stor iver har geleidet oss inn i. Foran oss er et stort monstrem av et lerret.

Under, på hver side av en spesialdesignet benk fra Skjåk Møbler, som i og for seg ser traust og tradisjonell ut, står 75

kilo tunge høytalere. Såkalte subwoofere, som er i stand til å jengi svært mange desibel med lang bølgelengde.

Film- og lydfantasten på Fäberg sitt anlegg er 11.6 - som betyr at det består av elleve kanaler til surround og seks subwoofere. Han har ikke mindre enn 17 høytalere plassert rundt om i rommet, hvor hver eneste en er plassert med millimeters nøyaktighet. Selv stereobenken er spesialdesignet for at utstyret skal være riktig plassert i forhold til hverandre.

Geir spinner bort til spilleren og skruer på «Die Hard 4». Vi hopper rett inn i en scene hvor Bruce drar hjem til en datasnok for å redde ham fra den sikre død. For hvert skudd rister det

under halebeinet vårt i sofaen. Bassen og skuddene fyller øregangene og sprer seg innover og ut i alle lemmer. Hadde det ikke vært fra distraksjonen av en overrivrig Geir som gransker oss med et blikk som sier «hva-var-det-jeg-sa», er det nesten så vi blir beskutt vi også.

Hva får en godt voksen mann til å bli så totalt opphengt i å finne den perfekte lyden?

Vi spoler tilbake til dagen da Geir fikk førerkort og ble med en kompis å bygge bilstereo, og Geir for alvor forsto betydningen av bra lyd. Geir forsto at han var en bygger. Da han var liten, var det byggeklosser som gjaldt. Siden har det blitt bygget helt andre ting. Lydisolerte rom, datamaskiner - og hjemmekinoanlegg.

ns herre

Noen pynter med potteplanter. Andre lar høyttalere få gulvplassen.

I stua til Geir henger det ikke lysekroner i glass - men projektorer i plastikk.

I 1996, et år da nordmenn flest trodde at film var best på kino, kjøpte Geir sitt første hjemmekinoanlegg til 18.000 kroner.

Siden har feriepengene gått trofast til utvikling av en fullkommen hjemmekino.

Og her sitter vi, da. I en skinnsofa i et rom som tok Geir to år å bygge. Påbygget er finurlig gjennomtenkt for å gi best mulig lyd inne i rommet – og minst mulig utenfor. Vegger og tak består av et lag isolasjon, gips, lydtrinnplater og et nytt lag med gips, så fem centimeter med isolasjon igjen før et lag med huntonittplater. Veggen bak lerretet er kledd med svarte Rockwool akustikkplater.

Når journalisten spør hvor mye dette anlegget egentlig kos-

ter, spretter Geir opp.

- Det er ikke prisen det kommer an på. Jo da, jeg vet at dette bærer preg av en del penger. Men bli med opp, sier Geir.

Vel oppe i hverdagsstua er det nesten så skuffelsen brer seg. Et par ynkelige, små høyttalere henger på veggen. Ved TV-en står det et anlegg som er ganske likt det folk flest har hjemme - et sånt ett som egner seg greit så lenge du verken har tenkt å spille høyt eller bryr deg så veldig om lydbildet er bra.

Men når Geir skrur på nøyaktig samme scene, skjer akkurat det samme. Hvert skudd smeller i i bakenden på oss, der vi sitter i sofaen og aner fred og ingen fare.

- Som du nå forstår så er det ikke størrelsen det kommer an på. Ikke prisen, heller. Innstil-

lingen av anlegget har alt å si.

Tenk hvor mange som har et helt vanlig, billig anlegg hjemme, som ikke vet at de kan få slik lyd. De aner ikke hva de går glipp av!

I dag bygges knapt et rom i USA uten at lyd og bilde er inkludert i alle rom. Slik er det også hos Geir. Med en fjernkontroll som går på stort sett alt av elektronisk utstyr, har han full kontroll over både lys, lyd og varme.

Et tilfeldig toalettbesøk avslører hvor kontrollrommet er plassert. Rett over doskåla, plassert i et skap med glassdør, blinker det i utallige bokser som er stablet i høyde og bredde.

- Om noen år så vil dette være helt vanlig hos folk. Jeg ligger bare litt foran.

Men hva synes samboeren egentlig om at det som skulle bli et ordinært gjesterom har blitt en fullverdig kinosal? Hva gjør Geir når svigers kommer på besøk?

Geir gliser.

- Det ble inngått et kompromiss. Kino-sofaen er en sovesofa - og de svarte platene bak lerretet er løse og kan bli tatt ned når som helst. Men det vil bli tungt gi slipp på dette rommet. En blir så gira på å finne den perfekte lyden. Dessuten er det litt kritisk å flytte på høyttalerne. En millimeter i feil retning, og lyden er ødelagt.

Superanlegget

For den spesielt interesserte: Her er hva du finner i Geir sin stue:

- Yamaha DSP-z11
- Parasound HCA 1205
- Toshiba HD-XE1
- Playstation 3
- Dreambox DM800HD
- 17 høyttalere av merkene Klipsch og SVS
- BenQ W10000
- Grandview 100" lerret